

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 15 mei 2025 is de heer L. Valente, hierna 'de speler', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Groningen - Ajax, van 14 mei 2025 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via FC Groningen aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, de speler met ingang van 15 mei 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door FC Groningen, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 15 mei 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. W.A. Entzinger, bedrijfsjurist van FC Groningen en de heer J. Kooistra, teammanager van FC Groningen.

Bij de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel.

Voor het strafbaar zijn van overtredingen is volgens de aanklager opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist.

De aanklager stelt dat op grond van de Spelregels veldvoetbal 2024/'25, hierna 'de Spelregels', sprake is van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Ook geeft de aanklager aan dat onder ernstig gemeen spel ook wordt verstaan een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met één of beide benen met buitensporige inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

Bij de beoordeling of sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvorm en de mate van gevaarzetting.

Met inachtneming van de jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep betaald voetbal, hierna 'commissie van beroep', stelt de aanklager dat in twee varianten sprake kan zijn van ernstig gemeen spel. Naast de opzet volstaan verschillende vormen van schuld in de ruime zin voor

strafbaarheid. Met het woord 'schuld' in artikel 19 lid 2 RTBV wordt bedoeld op aanmerkelijke schuld. Doordat naast het woord schuld ook de woorden nalatigheid en onzorgvuldigheid in voornoemd lid worden vermeld, zijn bovendien lichtere vormen van schuld voldoende voor strafbaarheid. De aanklager stelt dat onder opzet ook valt voorwaardelijke opzet, dat wil zeggen het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg zal intreden.

De aanklager is in dit geval van mening dat op basis van het bewijs in het dossier, waaronder de tv-beelden en de schriftelijke verklaringen van de arbitrage en met inachtneming van de feitelijke omstandigheden, sprake is van voorwaardelijk opzet.

Uit de bewijsmiddelen blijkt volgens de aanklager duidelijk dat de speler een duel aangaat en inkomt van achteren, los van de grond, met beide benen vooruit, gestrekt, met de noppen vooruit en uiteindelijk zijn tegenspeler op de enkel/achilles raakt. De aanklager ontkent niet dat de bal wordt geraakt, maar stelt dat door de wijze waarop de speler het duel aangaat met zijn beide benen los van de grond vooruit, hij geen controle meer heeft over wat geraakt wordt na de bal waardoor de speler de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Daarnaast is volgens de aanklager ook sprake van het aangaan van het duel met buitensporige inzet. Op deze wijze heeft de speler bewust de aanmerkelijke kans aanvaard en daarmee het risico genomen dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou brengen. De aanklager is dan ook van mening dat in dit geval sprake is van voorwaardelijk opzet.

Strafmaatoverweging

Over de vraag welke straf passend en geboden is, stelt de aanklager dat de in het schikkingsvoorstel aangeboden straf de standaardstraf is welke door de speler niet is geaccepteerd. De aanklager handhaaft de straf zoals in het schikkingsvoorstel is aangeboden, en verzoekt de tuchtcommissie de speler een uitsluiting van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, op te leggen.

3. Verklaring van en namens de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie het tenlastegelegde bewezen en de speler strafbaar zou achten, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

Volgens de speler is de kwalificatie 'ernstig gemeen spel' onjuist. De speler stelt dat hij de bal zuiver speelt, waarbij hij in een logische en natuurlijke beweging zijn actie afmaakt naar de grond. Volgens de speler doet zijn tegenstander dit ook waarbij zijn voet landt voor de voet van de speler waar de speler geen rekening mee kon en hoefde te houden. De speler stelt dat sprake is geweest van een ongelukkige samenloop van natuurlijke bewegingen. Er waren geen twee gestrekte benen aan de zijde van de speler en zijn actie was niet op de enkel of achilles van de tegenstander gericht. De speler laat zijn linkerbeen wat gebogen hangen, gebruikt deze niet en trekt deze na de actie bij om een blessure te voorkomen. Er is volgens de speler ook geen sprake geweest van een dichtklappende schaarbeweging. De actie is bovendien volgens de speler niet onverwachts nu de tegenstander heeft verklaard dat hij de speler in zijn rug voelde. De tegenstander is ook niet geblesseerd geraakt en daarmee is de actie van de speler niet schadelijk geweest voor de gezondheid van de tegenstander.

Subsidiair verweer

Ten aanzien van de strafmaat is volgens de speler voorts nog van belang dat de speler ten aanzien van dit soort gedragingen niet eerder is veroordeeld. De speler heeft namelijk een blanco strafkaart. Mocht de tuchtcommissie, ondanks het namens en door de speler hierboven gestelde, toch vaststellen dat wél sprake is van ernstig gemeen spel, dan moet dit feit, mede in verband met de feitelijke omstandigheden van dit geval en de blanco strafkaart van de speler, tot het oordeel leiden dat de strafmaat van 3 (drie) wedstrijden uitsluiting waarvan 1 (één) voorwaardelijk, disproportioneel is.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer J. Manschot, zakelijk weergegeven luidende:

"In de 92e minuut van de wedstrijd zie ik dat Henderson (...) in balbezit komt (...). Op dat moment zie ik dat Valente (...) een tackle van achteren inzet, waarbij de tegenstander tussen de bal en hem instaat. Valente zet zijn tackle in met beide benen vooruit (...)."

- De verklaring van de tweede assistent-scheidsrechter, de heer K. Bodde, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) zag ik in het verlengde aan mijn zijde, rond de middenlijn, Henderson (...) in balbezit zijn. Ik zag vervolgens dat een speler van Groningen, Valente (...), een tackle in zette. Dit was van achteren bij Henderson, met beide benen los van de grond (...). Ik zag dat Valente de bal raakte met zijn rechterbeen, maar Henderson ook mee nam in deze tackle (...). Ik zag dat deze op de enkel/achillespees kwam van Henderson ."

- De verklaring van de speler op zitting;
- De op zitting vertoonde tv-beelden.

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak dient de tuchtcommissie te beoordelen of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler zoals door de aanklager is ten laste gelegd.

Volgens de tuchtcommissie is sprake van voldoende wettig en overtuigend bewijs om tot een bewezenverklaring te komen van hetgeen aan de speler ten laste is gelegd. Daartoe overweegt de tuchtcommissie het volgende.

Zoals door de aanklager gesteld, is op grond van de Spelregels sprake van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle c.q. sliding of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren – hetzij van voren, van de zijkant of van achteren – en dit doet met buitensporige inzet of hiermee de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel.

In overeenstemming met vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en commissie van beroep, is het voldoende om tot een bewezenverklaring te komen als sprake is van 'voorwaardelijk opzet'. Van voorwaardelijk opzet ten aanzien van een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust of de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. Ook is op grond van jurisprudentie van de commissie van beroep bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting.

Gelet op de ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier, oordeelt de tuchtcommissie dat door de wijze waarop de speler het duel is aangegaan, hij het risico heeft genomen en aanvaard dat de veiligheid c.q. gezondheid van de tegenstander in gevaar zou worden gebracht. De tuchtcommissie

betreft in dit oordeel dat uit de tv-beelden blijkt dat de speler het duel met een sprong (met beide benen vooruit) aangaat waarbij hij wel eerst de bal raakt, maar daarna direct de enkel van de tegenstander.

Het verweer van de speler dat de verweten gedraging gerechtvaardigd zou kunnen worden door dat de speler eerst de bal speelt, een correcte voetpositie en voethoogte behoudt en geen sprake is van twee gestrekte benen en ook niet van een schaarbeweging, slaagt naar het oordeel van de tuchtcommissie niet. Weliswaar heeft de tuchtcommissie op grond van de tv-beelden vastgesteld dat de speler de bal eerst heeft geraakt, maar door de wijze waarop de speler het duel is aangegaan heeft hij de ingezette slidingtackle niet meer kunnen aanpassen waardoor hij naar het oordeel van de tuchtcommissie te veel risico heeft genomen tot het blesseren van de tegenstander. Daarbij merkt de tuchtcommissie op dat het feit dat de tegenstander niet geblesseerd is geraakt niks afdoet aan het risico dat de speler heeft genomen tot het blesseren van de tegenstander. Daardoor is naar het oordeel van de tuchtcommissie sprake van voorwaardelijk opzet op de verweten gedraging.

Gelet op de hierboven genoemde omstandigheden, is de tuchtcommissie van oordeel dat de door de speler begane overtreding als buitensporige inzet moet worden aangemerkt nu de speler de noodzakelijke inspanning heeft overschreden en hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Dit levert 'ernstig gemeen spel' ten opzichte van de tegenstander op.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie acht 'ernstig gemeen spel' weliswaar bewezen, maar ziet redenen om de straf te matigen. Rekening houdend met de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan, in samenhang met de vrijwel blanco strafkaart van de speler, legt de tuchtcommissie een lagere straf op dan de door de aanklager op zitting gevorderde straf.

Alle omstandigheden overwegende, komt de tuchtcommissie tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 15 mei 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 2 (twee) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Groningen.

Aldus beslist op 15 mei 2025 door de heer mr. M. Nan, voorzitter, de heer, N.J. Batelaan, en mevrouw R.M. Tamminga, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.